

ת"פ 15208/11/20 - מדינת ישראל נגד שמעון בן לולו

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 15208-11-20 מדינת ישראל נ' בן לולו(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמעון בן לולו (עציר)

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד קטיה הכן
הנאשם באמצעות שב"ס
ב"כ הנאשם - עו"ד דוגמן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של החזקת 4.92 גרם סם מסוכן מסוג הירואין, שלא לצריכה עצמית וללא היתר כדין בניגוד לסעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 ובעבירה ששל הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בכך שדרך על הסם לאחר שהפילו וזאת בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. עבירות מיום 30.10.20.

טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות ולערכים החברתיים שנפגעו, לשיטתה מתחם העונש ההולם נע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה התומכת בטיעוניה. ב"כ המאשימה ציינה שהנאשם בחר לכפור במיוחס לו ולנהל הליך הוכחות, הפנתה לעברו המכביד, למאסרים המותנים שתלויים ועומדים נגדו, ועתרה להטיל על הנאשם מאסר ברף הגבוה של המתחם, להפעיל המאסרים המותנים במצטבר ולהטיל ענישה נוספת בדמות, מאסר על תנאי, פסילת רישיון, פסילה מותנית וקנס משמעותי.

3. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם ביקש להקל בעונשו של הנאשם לאור נסיבותיו האישיות, גילו, מצבו הבריאותי והמשפחתי וכן בשל מחדלי החקירה שפורטו

בכתב האישום אשר יש בהם לשיטתו כדי להקל בעונשו של הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה הן ביחס למתחמי הענישה והן ביחס להקלה בעונש בשל מחדלי חקירה.

4. הנאשם בדבריו האחרונים ביקש את התחשבות בית המשפט בשל היותו חולה.

דין

מתחם העונש ההולם

5. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם ההגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב השימוש בסמים, שמירת הסדר הציבורי ויכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע עבודתם מבלי שיופרעו.

6. בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה שבעבירות הסמים ועל הצורך לשרש את נגע הסמים.

ראו למשל דברי כב' הש' גובראן בע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.2011):

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה"

ראו גם את דברי כב' השופט הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** (4.7.12):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.. למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים.. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים.. צו השעה הוא להחמיר בענישה בעבירות סמים.."

ראו גם מהעת האחרונה בע"פ 4387/20 **מדינת ישראל נ' טל דרור ואח'** (8.2.21):

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הסמים והדגיש כי יש צורך בהטלת ענישה ממשית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוען. זאת, בין היתר במטרה למגר את מעבדות הסמים הפועלת במדינה, המתפשטות כאש בשדה קוצים. רמת ענישה זו, כפי שמשקפת במדיניות הענישה הנוהגת, אף יש בה כדי להביע מסר חד וברור כי ניסיונות להקמת מיזמים מן

הסוג כמבקרה דנן, אינן בעלות תוחלת כלכלית".

לעניין עבירה של אחזקת סם שלא לצריכה עצמית, ראה דבריו של בית המשפט העליון בבש"פ 10638/08
יפתח ויצמן נ' מדינת ישראל (23.12.08):

"העבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המרבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג) לפקודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וסעיף 19 לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורת תשס"ז - עמ' 86, 185, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא הזיקה להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת".

7. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים**, בעבירת הסמים המיוחסת לנאשם היא משמעותית בשים לב לכמות הסם (4.92 גרם) לסוגו של הסם המסוכן (הרואין) ולכך שלא נועד לשימוש עצמי. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הינה ברף נמוך, בשים לב שההפרעה הסתכמה בדריכה על הסם שהפיל למרגלותיו.

8. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך שהנאשם החזיק את הסם בשעת לילה מאוחרת, בעודו יושב ברכב עם חברו, הסם לא היה מחולק, העבירה לא בוצעה בתחכום, נתתי דעתי לכמות הסם ולכך שלא היה מיועד לצריכה עצמית. נתתי דעתי לנזק שהיה צפוי להיגרם אילו הסם היה מועבר הלאה. נתתי דעתי לכך שהעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נמשכה כהרף עין, והתבטאה בדריכה רגעית על הסם. ללא תחכום, ללא תכנון מוקדם.

9. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות של החזקת סמים "קשים" שלא לצריכה עצמית בכמות דומה לזו שהוחזקה על ידי הנאשם (4.92 גרם) מלמדת כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר ועד מספר שנות מאסר וענישה נלווית. ראו למשל:

• רע"פ 5494/19 **מרדכי רנד נ' מדינת ישראל** (22.8.19): המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן (3 יחידות "קריסטל" לשני "לקוחות" שונים) ובעבירה שלהחזקת סם שלא לצריכה עצמית - 14 "יחידות" הרואין במשקל של כ-11 גר' ו-8 "יחידות" קוקאין במשקל של כ-1.9 גר'. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המבקש 6 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי וענישה נלווית. בית משפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש תוך שקבע כי נעשה עם המבקש חסד גדול בכך שלא נשלח למאסר ממושך מאחורי סורג ובריח. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור באומרו כי העונש שהוטל על המבקש אינו חמור ואף מקל גם בהתחשב בנסיבותיו האישיות אשר הוענק להם משקל נכבד.

• רע"פ 1122/17 **אלון גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (5.7.17): המבקש הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום

הכוללים עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים ושתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית (באחד האישומים החזיק קוקאין במשקל 5.28 גר', ובאישום השני החזיק - 9 מנות סם מסוג MDMA במשקל של 5.5 גר' ו- 27 מנות קוקאין במשקל 13.3731 גרם שלא לצריכה עצמית. בית משפט קמא גזר על המבקש 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם נע בין 10-24 חודשי מאסר והחמיר את עונשו של המבקש, ל-10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 747/14 לוי נ' **מדינת ישראל** (11.2.14): המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית - המבקש החזיק כ- 5 גר' הרואין מחולק ל- 6 מנות ו- 0.095 גרם קוקאין בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המבקש בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (באר שבע) 34279-03-18 **גיהאד זיתון נ' מדינת ישראל** (13.5.18) המבקש הורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 8.46 גרם, שלא לצריכה עצמית. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7-18 חודשי מאסר וגזר על המערער 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 9 חודשי מאסר על תנאי לריצוי מרביתו בחופף כך שסך הכל ירצה 10 חודשי מאסר וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי, בהסכמת הצדדים, הורה על חפיפה מלאה של המאסר המותנה כך שירצה 9 חודשי מאסר וענישה נלווית.

עפ"ג (תל אביב) 6495-09-15 **מדינת ישראל נ' פאדי דחל** (2.12.15). המבקש הורשע בהחזקת סם מסוג הרואין במשקל של 5.04 גרם כשהוא מחולק ל-7 מנות, שלא לצריכה עצמית. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר וגזר על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר והורה על קבלת תסקיר והחזרת עניינו של המערער לבית משפט קמא לצורך גזירת עונשו. (בין לבין, בעוד המערער ממתיך לגזר דינו, ביצע עבירות נוספות של החזקת סמים מסוג הרואין (0.91 ג') וקוקאין (0.66 ג') שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטור ונדון במאוחד לשנת מאסר וענישה נלווית).

עפ"ג (באר שבע) 22489-09-15 **ינון חיים נ' מדינת ישראל** (11.11.15) המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית -המערער החזיק סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 4.6774 גר' נטו מחולק ל- 20 מנות. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-18 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערער 11 חודשי מאסר בפועל, הפעיל 3 חודשי מאסר מותנה לריצוי חלקו בחופף ובסך הכל 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

עפ"ג (חיפה) 12284-04-15 **פארסחזימיה נ' מדינת ישראל** (17.06.15) המערער הורשע לאחר שמיעת הוכחות בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקלנטושל 2.4291 גרם מחולק ל- 5 מנות. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-12 חודשי מאסר וענישה נלווית. המערער נדון למאסר מותנה, וענישה נלווית. ערעור המערער על הכרעת הדין נדחה.

עפ"ג (תל אביב) 6761-01-15 **יאר כהן נ' מדינת ישראל** (29.4.15). המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 4.98 גרם שלא לצריכה עצמית, ובהחזקת משקל אלקטרוני המשמש לשקילת הסם. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-18 חודשי מאסר וגזר על המערער 14 חודשי מאסר בפועל, 3 שנות פסילה וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי, בהסכמת הצדדים, קיצר את

הפסילה לשנה והותיר את יתר רכיבי הענישה ללא שינוי.

· עפ"ג (באר שבע) 42943-08-11 **רוני בן שושן נ' מדינת ישראל** (23.11.11). המערער הורשע לאחר שמיעת הוכחות בהחזקת סם מסוג הירואין במשקל כולל של 6.68 גרם ובסם מסוכן מסוג קוקאין במשקלנטושל 0.37 גרם. בית משפט קמא גזר על המערער 18 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

ראו גם ת"פ (אשקלון) 27752-09-18 **מדינת ישראל נ' קופרמן** (23.1.19): תפ"ק (רמלה) 41272-03-16 **מדינת ישראל נ' סברי אבו כאשף** (9.9.19); ת"פ (קרית שמונה) 48568-10-15 **מדינת ישראל נ' הרשברג ואח'** (6.12.17); ת"פ (ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' ודים קוצרוב** (9.1.14); ת"פ (באר שבע) 22722-05-13 **מדינת ישראל נ' אלאעסם** (13.4.14).

10. לאור כל המפורט לעיל, בשים לב לכמות הסם, לסוגו, ולכך שלא היה מחולק למנות, ובשים לב לנסיבות ולמהות ההפרעה לשוטר על דרך דריכת הנאשם על הסם, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאירוע בכללותו נע בין 6-17 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

11. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום. בעניינו של הנאשם לא הוצגו בפני שיקולי שיקום ואף לא התבקש תסקיר בעניינו.

12. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים שלהלן:

· לקחתי בחשבון שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ובחר לנהל את משפטו עד תום. אין בכך כדי להביא החמרה בעונשו, אך בוודאי שאינו זכאי להקלה בענישה הניתנת לאלו הבוחרים לקחת אחריות על מעשיהם ולהודות בהזדמנות ראשונה.

· זקפתי לחובתו של הנאשם את עברו המכביד: לנאשם 22 הרשעות קודמות בריבוי עבירות רכוש, סמים ואלימות. לנאשם ריבוי הרשעות בעבירות פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים. הנאשם ריצה עונשי מאסר רבים וממושכים בעברו (9 ח' 24 ח' 4 ח', 42 ח', 10 ח', 7 ח', 6.5 ח', 13 ח' ו- 14 ח') סה"כ נדון הנאשם תשע פעמים לעונשי מאסר ובסה"כ נדון ל-129.5 חודשי מאסר.

בהרשעתו האחרונה מיום 18.12.19 נדון לתקופה של 14 חודשי מאסר בפועל והוטלו 2 מאסרים מותנים בני הפעלה, האחד בן 8 חודשים בגין עבירות סמים מסוג פשע והשני בן 4 חודשים בגין עבירה של הפרעה לשוטר, תנאים שלא היה בהם די כדי להרתיעו. העבירות בתיק זה בוצעו חודשים ספורים לאחר שחרורו ממאסרו האחרון.

לקחתי בחשבון נסיבותיו האישיות של הנאשם. את גילו, מצבו הרפואי כפי שעלה מטיעוני ההגנה ומהמידע הרפואי שהתקבל משב"ס.

13. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, ובהתאם למדיניות הענישה עליה הורה בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין, מצאתי ליתן משקל משמעותי לשיקולי הגמול וההרתעה ומשקל מועט לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

14. לאור כל האמור, בשים לב לעברו המכביד מאוד של הנאשם, בפרט בעבירות על פקודת הסמים, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני - גבוה של מתחם העונש ההולם.

התנהגות רשויות אכיפת החוק

15. ב"כ הנאשם טען בפני כי בתוך מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את התנהגות רשויות אכיפת החוק כמפורט בסעיף 40א(9) לחוק העונשין, לדבריו מחדלי החקירה הרבים, כפי שפורטו בהכרעת הדין מצדיקים הקלה בעונשו של הנאשם מכח סעיף 40א(9)

16. אינני מקבלת את הטענה כי מחדלי החקירה אשר פורטו בהכרעת הדין מלמדים על התנהגות בלתי ראויה של רשויות אכיפת החוק.

עם זאת, מסכימה אני עם טיעוני ב"כ הנאשם כי יש מקום ליתן ביטוי מסוים בתוצאה העונשית למחדלי החקירה היותר משמעותיים, הגם שלא היה בהם כדי להביא לזיכויו של הנאשם.

17. בית המשפט העליון הכיר לא אחת בכך שבמקרים המתאימים יש מקום להקל במידה מסוימת בענישה, זאת בשל מחדלי חקירה.

ראו בעניין זה ע"פ 1361/10 **מדינת ישראל נ' יניב זגוריואח'** (2.6.11): שם בית המשפט העליון קבע כי:

" הגענו לכלל מסקנה כי מחדלי החקירה והשלכותיהם על ההליך המשפטי מצדיקים הקלה מסוימת נוספת בעונשם של המערערים. כשם שישנו אינטרס ציבורי בהעמדת עבריינים מעין אלה לדין ובענישה ראויה, כך ישנו אינטרס ציבורי גדול בהתנהלות נכונה וראויה של חקירה."

שם בית המשפט העליון מצא להקל מעט בעונשם של המשיבים הגם שקבע כי הפגמים שנפלו בחקירה "אינם יורדים לשורשו של ההליך באופן שמנע מן ההגנה לנהל הליך הוגן", אך מצא כי מחדלי החקירה הביאו להימשכות מיותרת של ההליך ועל כן נתן לכך ביטוי בהקלה בעונש.

ראו גם ע"פ 1840/16 יהודה אדרי נ' מדינת ישראל (1.2.17) :

"היינו רוצים לקוות כי במקום שישנם מחדלים, גם אם אינם בזדון אך מגלים משגה מקצועי משמעותי, יזכו דברינו לטיפול ראוי, וחוששנו שאם לא יינתן לכך ביטוי בפסקי הדין תחלוף השיירה ותעבור, ועולם כמנהגו ינהג. על כן יש מקום, וכאמור גם אם אין זו "הגנה מן הצדק" בכל הדרה וחומרתה, להקלה מסוימת כדי להביא לתודעת הרשות את הבעיה. במקרה דנא היה הטיפול "ברגל שמאל" פעמיים בולטות - בצורך, המאוד לא שגרתי, לבטל את כתב האישום הראשון בשל מחדל שימוע, ובנושא הכפפה, שהיתה בו שגגה שיש בה תמיהה של אי סדר בולט. אכן, התוצאה בהרשעה נכונה כאמור, וכך גם העונש הבסיסי, אך מצאנו לנכון לנוכח האמור לבחון הקלת-מה בנושא הפעלת המאסרים על תנאי."

(ראו גם: ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ (31.3.05), ע"פ 10715/08 ישראל אשר ולס נ' מדינת ישראל (1.9.09).

18. בעניינו של הנאשם, המחדלים החקירתיים המהותיים בכל הנוגע לעבירת הסם - התבטאו בכך שהיחידה החוקרת לא הורידה את הסרטון שתיעד את האירוע כפי שנתפס במצלמת האבטחה העירונית, סרטון שיכול והיה בו כדי לחזק את גרסת מי מהצדדים, היחידה החוקרת אף לא תיעדה את כל פעולות החקירה שבוצעו בנוגע למצלמה זו. כמו כן לא בוצעה בדיקת DNA לשקית שעטפה את הסם שהפיל הנאשם הגם שהנאשם הכחיש כל קשר לסם והכחיש שהפילו. לא ניתן כל הסבר להימנעות מביצוע הבדיקה. מחדלים אלו מצדיקים חפיפה מסוימת של המאסר המותנה שיופעל בעבירת הסמים.

המחדל החקירתי המהותי בנוגע לעבירת ההפרעה לשוטרי התבטא בכך שהנאשם כלל לא נחקר על ההפרעה שיוחסה לו בכתב האישום ולא נדרש למסור גרסה בגין אותה ההפרעה.

מחדל זה, ובפרט בשים לב לטיבה של ההפרעה לשוטרי ולנסיבותיה הקלות של עבירה זו, מצדיק לטעמי חפיפה מלאה של המאסר המותנה שיופעל בגין עבירה זו.

אופן הפעלת המאסרים המותנים

19. על פי הוראת סעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו "זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת, ציווה, מטעמים שירמו ששתי התקופות, כולן או מקצתן יהיו חופפות".

ראו בעניין זה את פסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 3869/09 סלימן נ' מדינת ישראל (28.12.09):

"רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש

המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שיירשמו". "דרישת 'טעמים' שיירשמו" מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי".

ראו פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 4654/03 ווליד נ' מדינת ישראל (26.6.06)

"עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי. מאחורי נכונות זו להקל עם מי שהורשע ונידון למאסר עומד, בין היתר, הרצון לאפשר לו לחזור אל מסלול חיים נורמטיבי וההכרה בכך שהתועלת שתצמח לחברה מהוצאתו מן המעגל העברייני עולה על התועלת מהשמתו מאחורי סורג ובריה כדי להשיב לו כגמולו. זאת, הגם שעונש מאסר על תנאי אינו כולל רכיב שיקומי של ממש אלא מהווה מתן הזדמנות חוזרת לנידון לתקן דרכיו ... המאסר המותנה הינו אם כן בבחינת כרטיס כניסה מחודש אל החברה. אולם, אם נכזבה הציפיה כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנידון ירתיעו מלשוב ולבצע עבירות, הרי שנחלש באופן ניכר משקלו של אינטרס השיקום וגובר משקלם של אינטרס הגמול, ההגנה על הציבור, הצורך בהרחקה מהציבור ושיקום בעת המאסר".

20. בעניינו של הנאשם כאמור נכזבה לחלוטין הציפיה כי המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו ירתיעוהו מלשוב לבצע עבירות. כך שעל פניו היה מקום להורות על הפעלת המאסרים המותנים במצטבר למאסר שיוטל בתיק זה ובמצטבר זה לזה.

עם זאת, וכפי שפירטתי לעיל, ומאחר שמצאתי שיש מקום לתת ביטוי למחדלי החקירה בדמות הקלה בעונש, אורה על חפיפה חלקית של המאסר המותנה שיופעל בעבירת הסמים וחפיפה מלאה של המאסר המותנה שיופעל בעבירת ההפרעה לשוט.ר.

עונשו של הנאשם

21. לאור כל המפורט לפיכך, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל. מתקופת המאסר ינוכו ימי המעצר שריצה הנאשם.

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק 46824-07-19 בבית משפט השלום באשקלון ביום 18.12.2019. המאסר המותנה יופעל באופן ש- 5 חודשים ירוצו במצטבר ו- 3 חודשים ירוצו בחופף למאסר שהוטל בתיק זה.

ג. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק 46824-07-19 בבית משפט השלום באשקלון ביום 18.12.2019 וזאת לריצוי בחופף למאסר שהוטל בתיק זה.

למען הסר ספק, על הנאשם לרצות בסך הכל 19 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר.

ד. מאסר על תנאי בן 10 חודשים שלא יעבור עבירות מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים במשך 3 שנים מיום שחרורו.

ה. מאסר על תנאי בן 3 חודשים שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וזאת במשך 3 שנים מיום שחרורו.

ו. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.1.22.

ז. פסילה בפועל מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים. הפסילה

הפסילה תחל מיום שחרור הנאשם ממאסר. ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם סיים לרצות.

המזכירות תנפיק אישור הפקדה ללא צורך בהפקדת רישיון.

ח. פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר שהנאשם יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג 1973.

בשים לב שלא הוגשה לעיוני ההתחייבות עליה חתם הנאשם בתיק 19-07-46824 לא הוריתי על חילוטה.

המוצגים יושמדו בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, במעמד הצדדים.